

UCHWAŁA NR XLVII/363/00

Rady Miasta Krakowa

z dnia 5 kwietnia 2000 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa dotyczącej ul. Grzegórzeckiej.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 i Nr 41 poz. 412/ Rada Miasta Krakowa, po rozpatrzeniu zarzutów nieuwzględnionych w projekcie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa, dotyczącej terenów przy ul. Grzegórzeckiej uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Odrzuca się zarzut do projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa, zwanego dalej „projektem zmiany planu”, wniesiony przez Państwa Zofię i Jacka Ociepków zamieszkałych w Krakowie, dotyczący poszerzenia pasa drogowego ul. Grzegórzeckiej (z zachowaniem linii rozgraniczających tej ulicy), czego konsekwencją będzie konieczność wyburzenia budynku przy ul. Grzegórzeckiej 17, gdzie Zainteresowani prowadzą działalność gospodarczą.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ Ulica Grzegórzecka posiada obecnie 4 pasy ruchu, w tym 2 wewnętrzne (nie oddzielone) zajmowane przez torowisko tramwajowe. W stanie istniejącym funkcjonowanie tej tak ważnej dla układu komunikacyjnego miasta ulicy musi ulec zmianie, m.in. z powodu:
 - braku płynności ruchu, wywołanego blokowaniem się tramwajów i pojazdów samochodowych,
 - obniżenia prędkości podróżowania, zwłaszcza środkami komunikacji miejskiej,
 - zwiększenia się emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza,
 - ograniczenia przestrzeni dla pieszych przez samochody parkujące na chodnikach.
 - 2/ Sporządzony projekt zmiany planu, ma na celu stworzenie podstaw do przebudowy tej ulicy i zmiany organizacji ruchu, a tym, samym wyeliminowanie dotychczasowych niekorzystnych zjawisk, o których mowa w pkt 1. Osiągnięcie tego celu wymaga przebudowy ulicy do przekroju 2x2 pasy ruchu i wydzielenie torowiska tramwajowego oraz dróg rowerowych. Rozwiązania te przyczynią się do zwiększenia płynności ruchu podniesienia prędkości komunikacyjnej a także poprawy bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów.
 - 3/ Realizacja tych zamierzeń wymaga poszerzenia obecnego pasa drogowego (z zachowaniem linii rozgraniczających ustalonych obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego). Konsekwencją poszerzenia pasa drogowego jest konieczność wyburzenia zabudowy istniejącej objętej terenem ulicy wydzielonymi liniami rozgraniczającymi, w tym budynku przy ul. Grzegórzeckiej 17, którego przyszłe wyburzenie jest przedmiotem zarzutu. Z przyczyn merytorycznych nie ma więc możliwości uwzględnienia zarzutu (czyli wykluczenia możliwości wyburzenia wspomnianego obiektu) gdyż taka decyzja podważyłaby sens i cel zamierzonej przebudowy ulicy.

4/ Projekt zmiany planu, chociaż narusza interes prawny Państwa Zofii i Jacka Ociepków, ustalając możliwość wyburzenia nieruchomości nie narusza prawa, gdyż został sporządzony zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw, stanowiących uzasadnienie prawne do odrzucenia zarzutu:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów (art. 7 ust. 1 pkt 2) - a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:

- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości.

- „W zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględnia się zwłaszcza: wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- „W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb:

- linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi (...) - (art. 10 ust. 1 pkt. 2),

- tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” - (art. 10 ust. 1 pkt 3),

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115 poz. 741 z późn. zm.) stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także, „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” (art. 6 pkt 1),

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późn. zm.) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1).

§ 2.

1. Odrzuca się zarzut do projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa, zwanego dalej „projektem zmiany planu”, wniesiony przez Pana Bogusława Habzdę zamieszkałego w Krakowie, dotyczący poszerzenia pasa drogowego ul. Grzegórzeckiej (z zachowaniem linii rozgraniczających tej ulicy), czego konsekwencją będzie konieczność wyburzenia budynku przy ul. Grzegórzeckiej 34 i 34 A, gdzie Zainteresowany prowadzi działalność gospodarczą.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Ulica Grzegórzecka posiada obecnie 4 pasy ruchu, w tym 2 wewnętrzne (nie oddzielone) zajmowane przez torowisko tramwajowe. W stanie istniejącym funkcjonowanie tej tak ważnej dla układu komunikacyjnego miasta ulicy musi ulec zmianie, m.in. z powodu:

- braku płynności ruchu, wywołanego blokowaniem się tramwajów i pojazdów samochodowych,

- obniżenia prędkości podróżowania, zwłaszcza środkami komunikacji miejskiej,
 - zwiększenia się emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza,
 - ograniczenia przestrzeni dla pieszych przez samochody parkujące na chodnikach.
- 2/ Sporządzony projekt zmiany planu, ma na celu stworzenie podstaw do przebudowy tej ulicy i zmiany organizacji ruchu, a tym, samym wyeliminowanie dotychczasowych niekorzystnych zjawisk, o których mowa w pkt 1. Osiągnięcie tego celu wymaga przebudowy ulicy do przekroju 2x2 pasy ruchu i wydzielenie torowiska tramwajowego oraz dróg rowerowych. Rozwiązania te przyczynią się do zwiększenia płynności ruchu podniesienia prędkości komunikacyjnej a także poprawy bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów.
- 3/ Realizacja tych zamierzeń wymaga poszerzenia obecnego pasa drogowego (z zachowaniem linii rozgraniczających ustalonych obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego). Konsekwencją poszerzenia pasa drogowego jest konieczność wyburzenia zabudowy istniejącej objętej terenem ulicy wydzielonym liniami rozgraniczającymi, w tym budynku przy ul. Grzegórzeckiej 34 i 34 A, którego przyszłe wyburzenie jest przedmiotem zarzutu. Z przyczyn merytorycznych nie ma więc możliwości uwzględnienia zarzutu (czyli wykluczenia możliwości wyburzenia wspomnianego obiektu) gdyż taka decyzja podważyłaby sens i cel zamierzonej przebudowy ulicy.
- 4/ Projekt zmiany planu, chociaż narusza interes prawny Pana Bogusława Habzdy, ustalając możliwość wyburzenia nieruchomości nie narusza prawa, gdyż został sporządzony zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw, stanowiących uzasadnienie prawne do odrzucenia zarzutu:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów (art. 7 ust. 1 pkt 2) - a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
 - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1/ wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” (art. 1 ust. 2 pkt 1)
 - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - „W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb:
 - linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi (...) - (art. 10 ust. 1 pkt. 2),
 - tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” - (art. 10 ust. 1 pkt 3),

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115 poz. 741 z późn. zm.) stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także, „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” (art. 6 pkt 1),

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późn. zm.) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1).

§ 3.

1. Odrzuca się zarzut do projektu zmiany planu ogólnego wniesiony przez Państwa Elżbietę i Zbigniewa Ptasińskich zamieszkałych w Krakowie, dotyczący tego, że projektowana przebudowa ulicy Grzegórzeckiej naruszy ich uprawnienia do spokoju, bezpieczeństwa, normalnego życia oraz obniży wartość nieruchomości położonej przy tej ulicy.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ Ulica Grzegórzecka posiada obecnie 4 pasy ruchu, w tym 2 wewnętrzne (nie oddzielone) zajmowane przez torowisko tramwajowe. W stanie istniejącym funkcjonowanie tej tak ważnej dla układu komunikacyjnego miasta ulicy musi ulec zmianie, m.in. z powodu:
 - braku płynności ruchu, wywołanego blokowaniem się tramwajów i pojazdów samochodowych,
 - obniżenia prędkości podróżowania, zwłaszcza środkami komunikacji miejskiej,
 - zwiększenia się emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza,
 - ograniczenia przestrzeni dla pieszych przez samochody parkujące na chodnikach.
 - 2/ Sporządzony projekt zmiany planu, ma na celu stworzenie podstaw do przebudowy tej ulicy i zmiany organizacji ruchu, a tym, samym wyeliminowanie dotychczasowych niekorzystnych zjawisk, o których mowa w pkt 1. Osiągnięcie tego celu wymaga przebudowy ulicy do przekroju 2x2 pasy ruchu i wydzielenie torowiska tramwajowego oraz dróg rowerowych. Rozwiązania te przyczynią się do zwiększenia płynności ruchu podniesienia prędkości komunikacyjnej a także poprawy bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów.
 - 3/ Projektowana zmiana planu nie spowoduje pogorszenia warunków życia mieszkańców budynków położonych przy ul. Grzegórzeckiej, nie przewidzianych do wyburzenia. Ze sporządzonej „prognozy skutków wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze” (udostępnionej do publicznego wglądu) wynika, że ujemne skutki spodziewanego wzrostu natężenia ruchu pojazdów zostaną zrównoważone przez poprawę płynności ruchu, zwiększenie odległości krawędzi jezdni oraz torowiska tramwajowego od zabudowy. W tym kontekście raczej mało prawdopodobny jest spadek wartości nieruchomości położonych przy ul. Grzegórzeckiej, bardziej realna jest tendencja do wzrostu ich wartości.
 - 4/ Projektowana zmiana planu, jest uzasadniona merytorycznie. Ze względu na korzyści dla układu komunikacyjnego miasta nie można zrezygnować z tego zamierzenia, tym bardziej, że uciążliwości związane z przebudową nie powinny wzrosnąć. Dlatego zarzut Państwa Elżbiety i Zbigniewa Ptasińskich należy odrzucić. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się również przepisami ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1), sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów (art. 7 ust. 1 pkt 2) - a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości.
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1/ wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” (art. 1 ust. 2 pkt 1)
 - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - „W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb:
 - linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi (...) - (art. 10 ust. 1 pkt 2),
 - tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” - (art. 10 ust. 1 pkt 3),
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115 poz. 741 z późn. zm.) stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także, „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” (art. 6 pkt 1),
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późn. zm.) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1).

§ 4.

Zobowiązuje się Zarząd Miasta Krakowa do doręczenia Zainteresowanym kopii niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady

Wiesław MISZTAL